בת עין — מטות מסעי

וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה' וגו' לא יחל דברו וגו' (ל ב - ג) ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם (לג ב). לפרש זה על דרך העבודה לה', הנה כתיב (משלי כא כג) שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו, הענין הוא כששומר את פיו להיות כל דבורו לה' בקדושה וטהרה זוכה להשיג בחינת יראה אמיתית, אית יראה ואית יראה (ת"ז הקדמה ה:), אית יראה חיצוניות והוא בחינת יראה הנוגע למעשה לבחינת מעשה גשמיות להיות סור מרע ועשה טוב בפועל ממש, ואית יראה פנימיות בבחינת מחשבה להיות דבוק במחשבתו לה' באהבה ויראה לה' באמת.

וזהו בחינת בית ראשון ובית שני, כי בית הוא בחינת היקף, בחינת רשות היחיד שהוא ברשות יחידו של עולם שלא לצאת מרצונו ח"ו, ובחינת בית ראשון מרמז לבחינת יראה פנימיות בבחינת מחשבה, שהמחשבה שלו היא בבחינת בית והיקף לבלתי צאת חוצה מבחינת הקדושה מבחינת רשות היחיד יחידו של עולם.

ושני הבתים אלו בירושלי"ם עיר הקודש בחינת יר"א של"ם (ע' בר"ר נו י), בחינת ירא"ה בשל"מות ששם היה מקום קדושה שהיו כ"ב אותיות התורה בבחינת קדושה כמאמר הכתוב (בראשית כח יא) וישכ"ב במקום ההוא וגו' וישכ"ב אותיות י"ש כ"ב (ת"ז ת' ע' קלב:), פירוש שיש שם כ"ב אותיות התורה בקדושה, בחינת פ"ה (ת"ז הקדמה יז.), בחינת יראה בשלמות, בחינת מלכות שמים שעל ידי קדושת הפה, שהיא מוצאות הפה בכ"ב אותיות בבחינת יראה, עי"ז היה השראת הקדושה ונפיצת הקליפות והשונאים, ומשם נמשך שפע וקדושה ומלכות לכל הארץ כמאמר הכתוב (תהלים כד א) לה' הארץ ומלואה תבל ויושבי בה וגו', תב"ל גימטריא שני פעמים ירא"ה, מרמז שעל ידי תבל בחינת שני פעמים יראה פנימיות וחיצוניות כנ"ל עי"ז יושבי בה, ר"ל נמשך חיזוק לכל יושבי הארץ.

וזהו מרומז בפסוק (במדבר י לה) ויהי בנסוע הארון וגו' שיש בהפרשה פ"ה אותיות, ונאמר בה קומה ה' ויפוצו אויביך וגו', שמרמז שעל ידי שמירת הפה כנ"ל והשגת היראה אמיתית בחינת שכינה בחינת ארון (זח"א לד.), עי"ז יפוצו אויבי ה' המה הקליפות והחיצונים.

וזהו שאמרו חז"ל (יבמות סד.) אין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושני רבבות מישראל שנאמר (במדבר י לו) שובה ה' רבבות אלפי ישראל וגו'. פירוש כ"ב אלפים מרמז לכ"ב אותיות התורה בחינת פה כנ"ל.

וזהו שאמרו חז"ל (ברכות לא.) כל מקום שגזר אדם הראשון שם נעשה ישוב, פירוש שאדם הראשון היה בשלמות בחינת היראה, והיה יכול לגזור על המקום, היינו שהוציא הקליפות והחיצונים

מהמקום שגזר והיה יכול להיות אח"כ ישוב, רק אחר שגרם החטא וחזרו הקליפות למקומם ונעשה שממה ומדבר, עד שעמדו ישראל על הר סיני ופסקה זוהמתן (שבת קמו.) הלכו במדבר ויפוצו האויבים המה הקליפות ונעשה בכל מסעיהם בחינת ישוב.

וזהו שאמר הכתוב אלה מסעי בני ישראל וגו', אל"ה מסע"י גימטריא ירא"ה, מרמז שעל ידי בחינת היראה היו המסעות האלה. ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם, פירוש שעל ידי מוצאיהם שהוציאו הקליפות מהמדבר, על ידי מוצאיהם קראו אח"כ שמות לכל מקום כפי הצירוף אותיות שמצאו שם, כדאיתא באדם הראשון ויקרא שמות לכל הבהמות והחיות (בראשית ב כ), וידוע פירושו שקרא לכל אחד כפי הצירוף אשר בו נברא (ע' טעמי המצות פ' עקב, ע' בעש"ט עה"ת פ' בראשית סי' קלו), וכן קראו ישראל ומשה שמות המסעות כפי צירוף אותיות שמצאו ע"ל פ"י ה' גימטריא ירא"ה, כלומר על ידי יראה כנ"ל.

וכן כשנכנסו ישראל בבחינת קדושה בארץ ישראל, נתקדשה ארץ ישראל בגודל קדושה על ידי ישראל שהיה להם שמירת המלכות פ"ה כנ"ל.

והנביאים שהתנבאו בארץ ישראל המקום היה מסייעם כידוע (זח"א קמט.), לכן לא התנבאו אלא בכ"ה (ספרי מטות א), פירוש כ"ה הוא לשון דמיון, שהיה דומה הקדושה למה שהיה מקודם על ידי ישראל, כי הנביא לא חדש שום דבר באותו המקום שהמקום היה מקודש מקודם. הוסיף עליהם משה והתנבא בזה הדבר (שם) מרמז לבחינת התחדשות כי זה הדבר משמע זה הדבר אשר נעשה עתה בשעה הזאת, היינו שבאותה שעה הוציא הקליפות מהמדבר ונתקדש המקום מסעי בני ישראל, והתנבא בגודל הקדושה, וכח הזה לא היה אלא במשה.

וזהו וידבר משה אל ראשי המטות לאמר זה הדבר וגו', פירוש שראשי המטות כפי בחינת היראה שהיתה להם על ידי קדושה הפה כן השיג השררות שלו, מי שהיה בו יותר יראה היה שר גדול שר מאה ושר אלף, הכל לפי ערך היראה שהיתה לו כמאמר חז"ל (כתובות יז.) על פסוק (דברים יז טו) שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך, פירוש שתהיה עליך בחינת אימה ויראה שיהיה להמלך לפני ה' כך יהיה שררתו עליך. ומשה המשיך להם אותה הבחינה על ידי זה הדבר, פירוש בבחינת התחדשות שחדש בהוצאת הקליפות כנ"ל. והזהיר להם על לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה, פירוש שהזהיר להם שעל ידי שמירת הפה ישיגו לבחינת היראה ושררות, שנזכה לזה במהרה בימינו כן יהי רצון אמן.